

Tämä sivu on konekäännetty [\[Linkki\]](#). Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [\[Linkki\]](#).

Päätös asiassa 1963/2009/ELB - Ylimääräisten kulujen korvaamatta jättäminen

Päätös

Kanteluasia 1963/2009/ELB - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 11/09/2009 - Päätökset, pvm 16/12/2010

Kantelija on Euroopan komission palveluksessa. Henkilöstösäännöissä määrätään, että henkilöstöön kuuluvan huollettavana olevaa lasta koskeva lapsilisä voidaan kaksinkertaistaa, jos lapsi sairastaa sellaista vakavaa sairautta, joka aiheuttaa suuria kuluja. Kantelijan pojan todettiin sairastavan vakavaa sairautta vuonna 2006. Kantelija pyysi huollettavana olevasta lapsestaan maksettavan lapsilisän kaksinkertaistamista.

Komissio, joka suostui myöntämään kaksinkertaista lapsilisää vasta vuodesta 2008 lukien, esitti voivansa myöntää kaksinkertaista lisää vasta siitä päivästä alkaen, jona kaksinkertaista lisää anottiin. Se esitti, että kantelija oli tehnyt kaksinkertaista lisää koskevan anomuksen vasta vuonna 2008.

Oikeusasiamies ehdotti komissiolle sopuratkaisua, jossa se pyysi komissiota harkitsemaan päätöstään uudelleen. Oikeusasiamies huomautti, että kantelija pystyi osoittamaan anoneensa kaksinkertaista lisää itse asiassa jo vuonna 2006 eli pian sen jälkeen, kun hänen lapsellaan oli todettu vakava sairaus.

Kantelijan esittämän näytön perusteella komissio suostui myöntämään hänelle kaksinkertaista lisää vuodesta 2006 lukien. Kantelija oli tyytyväinen tulokseen ja kiitti oikeusasiamiestä avusta asian ratkaisemisessa.

Oikeusasiamies katsoi tapauksen olevan loppuun käsitelty komission osalta.

Kantelun tausta

1. Kantelu koskee sellaisen korvauksen maksamista, johon komission toimihenkilö väitti olevansa oikeutettu poikansa vakavan sairauden vuoksi.
2. Kantelija on Euroopan komissiossa työskentelevä virkamies. Vuonna 2006 hän pyysi komissiota tunnustamaan, että hänen poikansa kärsii vakavasta sairaudesta. Kantelija kysyi komission asiantuntijalääkäriltä, voisiko hän tämän diagnoosin perusteella saada lisätukea huollettavana olevasta lapsesta tai muuta taloudellista tukea. Toukokuussa 2006 komissio myönsi virallisesti, että kantelijan pojalla oli vakava sairaus. Tämän seurauksena hänen poikansa sairauskulut katettiin kokonaisuudessaan kyseisestä päivästä alkaen. Komissio ei kuitenkaan vastannut kantelijalle hänen mahdollisesta oikeudestaan korotettuun huollettavana olevasta lapsesta maksettavaan lisää.
3. Kantelija pyysi kesäkuussa 2008 komissiota korottamaan hänelle myönnettyä huollettavana olevasta lapsesta maksettavaa lisää. Hänelle myönnettiin kaksinkertainen korvaus 1 päivästä kesäkuuta 2008 [\[1\]](#) [\[Linkki\]](#). Koska komissio kieltäytyi myöntämästä hänelle kaksinkertaista korvausta vuodesta 2006 alkaen, kantelija kääntyi oikeusasiamiehen puoleen.

Tutkimuksen kohde

4. Oikeusasiamies aloitti tutkimuksen seuraavista väitteistä ja väitteistä.

Väite:

Komissio ei noudattanut velvollisuuttaan huolehtia henkilöstönsä hyvinvoinnista.

Väitteensä tueksi kantelija väitti, että hyväksyessään hänen pyyntönsä tunnustaa poikansa vakava sairaus komission olisi myös pitänyt antaa hänelle tietoja mahdollisuudesta saada kaksinkertainen lisä huollettavana olevasta lapsesta.

Väite:

Komission olisi maksettava hänelle kaksi vuotta kaksinkertaista korvausta huollettavana olevasta lapsesta ja laskettava hänen palkkansa uudelleen huhtikuusta 2006 toukokuuhun 2008.

Tutkimus

5. Kantelija osoitti kantelunsa oikeusasiamiehelle 31. heinäkuuta 2009. Oikeusasiamies aloitti 11. syyskuuta 2009 tutkimuksen ja välitti kantelun komissiolle, joka lähetti lausuntonsa oikeusasiamiehelle 3. joulukuuta 2009. Lausunto toimitettiin kantelijalle, joka ei esittänyt huomautuksia.

6. Oikeusasiamies teki 4. lokakuuta 2010 sovintoratkaisuehdotuksen komissiolle. Komissio vastasi oikeusasiamiehen ehdotukseen 8. marraskuuta 2010. Vastaus toimitettiin kantelijalle. Oikeusasiamiehen yksiköt soittivat 24. marraskuuta 2010 kantelijalle saadakseen hänen huomautuksensa komission vastauksesta.

Oikeusasiamiehen analyysi ja johtopäätökset

A. Väite siitä, että henkilöstön hyvinvointia koskevaa huolenpitovelvollisuutta ei ole noudatettu, ja siihen liittyvät vaatimukset

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

7. Kantelija väitti, että komissio ei noudattanut henkilöstölleen kuuluvaa huolenpitovelvollisuutta. Väitteensä tueksi hän väitti, että hyväksyessään hänen pyyntönsä tunnustaa poikansa vakava sairaus komission olisi pitänyt antaa hänelle tietoja mahdollisuudesta saada kaksinkertainen lisä huollettavana olevasta lapsesta. Kantelija väitti, että komission olisi maksettava hänelle kaksi vuotta kaksinkertaista korvausta huollettavana olevasta lapsesta ja laskettava uudelleen palkkansa huhtikuusta 2006 toukokuuhun 2008.

8. Lausunnossaan komissio selitti, että henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) ja työterveysaseman välillä sovittu käytäntö on myöntää kaksinkertainen korvaus huollettavina oleville lapsille siitä päivästä alkaen, jona virkamies esittää asiaa koskevan kirjallisen pyynnön. Virkamiehen on lähetettävä PMO:lle kirjallinen pyyntö, johon on liitetty täydellinen ja äskettäinen lääkärinlausunto. Näiden asiakirjojen perusteella PMO luo tiedoston ja toimittaa sen työterveysasemalle. Asiantuntijalääkärin lausunnon perusteella asiakirja-aineisto lähetetään takaisin PMO:lle, joka laatii virallisen päätöksen pyynnöstä.

9. Komissio väitti lisäksi, että unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön [\[2\]](#) [\[Linkki\]](#) mukaisesti pyyntöä ei voitu hyväksyä taannehtivasti huhtikuusta 2006 alkaen, koska se esitettiin kesäkuussa 2008.

10. Komissio lisäsi, että huollettavana olevan lapsen kaksinkertaista lisää koskeva säännös on selkeästi määritelty henkilöstösäännöissä (62 artikla, 67 artiklan 1 kohta ja 67 artiklan 3 kohta). Nämä säännökset eivät jätä tulkinnanvaraa. Ne ovat saatavilla myös komission sisäisellä verkkosivustolla. Yleisen periaatteen mukaisesti, jonka mukaan kukaan ei voi sivuuttaa lakia, kantelija ei voi komission mukaan väittää, että työterveysasema tai nimittävä viranomainen ei ole toimittanut hänelle asiaankuuluvia tietoja selittääkseen, miksi hän ei pyytänyt kaksinkertaista korvausta, kun hänen poikansa vakava sairaus todettiin.

11. Komissio selitti, että lääketieteellisiä salaisuuksia koskevien sääntöjen vuoksi asiantuntijalääkäri ja PMO eivät voineet toimittaa muille yksiköille tietoja kantelijan pojan

vakavasta sairaudesta.

12. Komissio oli yhtä mieltä siitä, että kuten kantelija huomautti, unionin tuomioistuinten oikeuskäytännössä edellytetään, että toimielin huolehtii henkilöstönsä huolenpidosta [\[3\] \[Linkki\]](#). Tämä periaate kuvastaa henkilöstösääntöjen vastavuoroisten oikeuksien ja velvollisuuksien välistä tasapainoa viranomaisen ja sen toimihenkilöiden välisissä suhteissa. Tämä merkitsee sitä, että kun toimielin tekee päätöksen virkamiehen tilanteesta, sen olisi otettava huomioon yksikön etu ja virkamiehen etu [\[4\] \[Linkki\]](#).

13. Komissio selitti kuitenkin, että kun otetaan huomioon toimielinten laaja harkintavalta yksikön edun tulkinnassa, unionin tuomioistuinten valvonta rajoittuu sen arvioimiseen, onko toimielin toiminut kohtuullisissa rajoissa [\[5\] \[Linkki\]](#) eikä käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen väärin [\[6\] \[Linkki\]](#). Käsiteltävässä asiassa komissio on väittänyt, ettei se ole laiminlyönyt huolellisuusvelvoitettaan ja että se on toiminut kohtuullisissa rajoissa. Valituksen tekijä ei saanut tietoja asiantuntijalääkäriltä, jonka tehtävänä ei missään tapauksessa ole antaa tällaisia tietoja. Kantelija ei myöskään toiminut kahteen vuoteen. Tällaisessa tilanteessa hänen olisi pitänyt kääntyä kohtuullisen ajan kuluttua henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston (PO HR) tai PMO:n puoleen. Komissio myönsi, että jos tosiseikat olisivat olleet teknisiä ja monimutkaisia, se ei olisi odottanut kantelijan kääntyvän henkilöstöhallinnon pääosaston tai PMO:n puoleen. Nyt käsiteltävä asia oli kuitenkin melko yksinkertainen.

14. Komissio väitti edelleen, että huolellisuusvelvollisuus ei voi johtaa siihen, että toimielin toimisi sovellettavien säännösten ja normien vastaisesti [\[7\] \[Linkki\]](#).

15. Vaikka ennakkotietoja ei olisikaan ollut, mitä ei olisi tapahtunut, tämä ei olisi johtanut päätöksen kumoamiseen [\[8\] \[Linkki\]](#).

16. Lopuksi komissio huomautti, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan päästöoikeuksiin oikeuttavia unionin oikeuden säännöksiä on tulkittava suppeasti [\[9\] \[Linkki\]](#).

Oikeusasiamiehen alustava arvio sovintoratkaisuehdotuksesta

17. Henkilöstösääntöjen 67 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Perhelisät koostuvat seuraavista:

... b) huollettavana olevasta lapsesta maksettavat lisät;...

3. Huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä voidaan kaksinkertaistaa nimittävän viranomaisen erityisellä perustellulla päätöksellä, joka perustuu lääketieteellisiin asiakirjoihin, jotka osoittavat, että asianomainen lapsi kärsii psyykkisestä tai fyysisestä vammasta, josta virkamiehelle aiheutuu suuria kustannuksia.”

18. Oikeusasiamies totesi, että kun kantelija pyysi huhtikuussa 2006, että hänen poikansa

sairauden vakavuus tunnustettaisiin, hän pyysi myös saamaan kaikki hänen käytettävissään olevat etuudet. Hän totesi seuraavaa:

”Je souhaiterais savoir si je peux bénéficier d’une augmentation de l’allocation pour enfant à charge – ou de tout autre compensation financière – étant donné que les frais relatifs à cette maladie sont lourds.”

Oikeusasiamies katsoo, että edellä mainittu toteamus, jossa ei selvästikään mainita henkilöstösääntöjen 67 artiklaa, on ymmärrettävä siten, että kantelijaa pyydetään saamaan kaikki hänen käytettävissään olevat etuudet, mukaan lukien huollettavana olevasta lapsesta maksettava kaksinkertainen lisä, joka mainitaan nimenomaisesti kantelijan huhtikuussa 2006 päivätyssä kirjeessä.

19. Syyskuussa 2008 kantelija esitti pyyntönsä PMO:lle. Kyseisenä ajankohtana käytettävissään olleiden tietojen perusteella PMO katsoi, että kantelijan ”*alkuperäisen pyynnön*” päivämäärä oli kesäkuu 2008 (PMO totesi, että sen käytettävissä olleesta asiakirja-aineistosta kävi ilmi, että kantelija oli ottanut kesäkuussa 2008 yhteyttä asiantuntijalääkäriin pyytääkseen kaksinkertaista lisää huollettavana olevasta lapsesta). Kantelijan nyt esittämien todisteiden perusteella oikeusasiamies totesi kuitenkin, että asiantuntijalääkärille osoitetun ”*alkuperäisen pyynnön*” päivämäärän olisi pitänyt olla huhtikuu 2006. Tämä johtui siitä, että kantelija otti tuona päivänä ensimmäisen askeleen hakeakseen kaksinkertaista lisää huollettavana olevasta lapsesta. Vaikka koko prosessi kesti kaksi vuotta – koska, kuten komissio myönsi, se ei koskaan vastannut kantelijan huhtikuussa 2006 [esittämään pyyntöön \[10\] \[Linkki\]](#), menettelyn loppuun saattamisen viivästyminen ei saisi aiheuttaa kantelijalle tappiota.

20. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies totesi alustavasti, että se, ettei komissio myöntänyt avustusta huhtikuusta 2006 lähtien, merkitsi hallinnollista epäkohtaa. Tämän vuoksi hän teki jäljempänä seuraavan ehdotuksen sovintoratkaisuksi Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännön 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti:

”Ottaen huomioon oikeusasiamiehen havainnot komissio voisi huhtikuusta 2006 alkaen harkita uudelleen päätöstään olla myöntämättä kantelijalle kaksinkertaista korvausta huollettavana olevasta lapsesta.”

Oikeusasiamiehelle hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen esitetyt perustelut

21. Vastauksessaan oikeusasiamiehen ehdotukseen komissio totesi, että asiantuntijalääkärille huhtikuussa 2006 lähettämässään kirjeessä kantelija pyysi nimenomaisesti kaksinkertaista korvausta huollettavana olevasta lapsesta. Koska i) asiantuntijalääkärillä ei ollut toimivaltaa vastata tähän pyyntöön ja ii) kantelija ei sen jälkeen ottanut yhteyttä komission toimivaltaiseen yksikköön, komissio katsoi, että kantelijan pyyntö olisi pitänyt toimittaa sisäisesti toimivaltaiselle yksikölle ja käsitellä lakisääteisissä määräajoissa. Komissio hyväksyi, että kantelijan pyynnön toimittamatta jättäminen toimivaltaiselle yksikölle ei saisi aiheuttaa kantelijalle taloudellista

vahinkoa. Näin ollen komissio suostui myöntämään kantelijalle kaksinkertaisen lisän huollettavana olevasta lapsesta huhtikuusta 2006 alkaen.

22. Kantelija ilmoitti huomautuksissaan oikeusasiamiehelle olevansa tyytyväinen komission vastaukseen. Hän kiitti oikeusasiamiestä hänen työstään.

Oikeusasiamiehen arvio hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen

23. Oikeusasiamies suhtautuu myönteisesti komission myönteiseen vastaukseen hänen sovintoratkaisuehdotukseensa. Kantelijan huomautusten perusteella hän ymmärtää, että viimeksi mainittu on tyytyväinen komission vastaukseen sovintoratkaisuehdotukseen. Näin ollen hän pääättelee, että valitukseen on päästy sovintoratkaisuun.

B. Päätelmät

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies päättää asian seuraavasti:

Valitukseen on päästy sovintoratkaisuun kantelijaa tyydyttävällä tavalla.

Tästä päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja komissiolle.

P. Nikiforos Diamandouros

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2010

[1] [\[Linkki\]](#) Henkilöstösääntöjen 67 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä voidaan kaksinkertaistaa nimittävän viranomaisen erityisellä perustellulla päätöksellä, joka perustuu lääketieteellisiin asiakirjoihin, jotka osoittavat, että asianomainen lapsi kärsii psyykkisestä tai fyysisestä vammasta, josta virkamiehelle aiheutuu suuria kustannuksia.”

[2] [\[Linkki\]](#) Asia 224/82, *Meiko-Konservenfabrik v. RFA*, Kok. 1983, s. 2539. Artiklan 12 kohdassa todetaan, että ”yleensä on oikeusvarmuuden periaatteen vastaista, että yhteisön säädöksessä mainitaan voimaantulopäiväksi ennen sen julkaisemista”.

Asia T-237/00, *Reynolds v. parlamentti*, Kok. H. 2005, s. I-A-385 ja II-1731. Johdanto-osan 117 ja 118 kohdassa todetaan seuraavaa (alkuperäisessä ranskankielisessä versiossa): ”selon une jurisprudence constante, le retrait rétroactif d’un acte administratif conférant des droits subjectifs est soumis à des conditions très strictes...le seul argument du défendeur, selon lequel il est de

pratique courante, pour l'administration, de prendre des actes concernant la carrière des fonctionnaires avec effet au premier ou au quinzième jour du mois pour faciliter le calcul des traitements ne justifie pas une poikkeus au principe général de non-rétroactivité des décisions affectant la situation juridique et financière du destinataire – –”

[3] [\[Linkki\]](#) Asia T-79/98, *Carrasco Benitez v. EMEA*, Kok. H. 1999, s. I-A-29 ja II-127, 55 kohta; Asia T-282/03, *CEUNIK v. komissio*, Kok. H. 2005, s. I-A-235 ja II-1075, 74 kohta.

[4] [\[Linkki\]](#) Asia 321/85, *Schwiering v. tilintarkastustuomioistuim*, Kok. 1986, s. 3199, 18 kohta; Asia C-298/83 P, *Klinke v. yhteisöjen tuomioistuim*, Kok. 1994, s. I-3009, 38 kohta; Yhdistetyt asiat T-33/89 ja T-74/89, *Blackman v. parlamentti*, Kok. 1993, s. II-249, 96 kohta.

[5] [\[Linkki\]](#) Asia T-236/02, *Marcuccio v. komissio*, Kok. H. 2005, s. I-A-365 ja II-1621. Johdanto-osan 129 kappaleessa todetaan seuraavaa (alkuperäisessä ranskankielisessä versiossa): ”Selon une jurisprudence constante, le devoir de sollicitude de l'administration à l'égard de ses agents reflète l'équilibre des droits et obligations réciproques que le statut a créés dans les relations entre l'autorité publique et les agents du service public, mais les exigences de ce devoir ne sauraient empêcher l'AIPN d'adopter les mesures qu'elle estime nécessaires dans l'intérêt du service, puisque le pourvoi de chaque emploi doit se fonder en premier lieu sur l'intérêt du service, puisque le pourvoi de chaque emploi doit se fonder en premier lieu sur l'intérêt du service. Compte tenu de l'étendue du pouvoir d'appréciation dont disposaient les institutions pour évaluer l'intérêt du service, le Tribunal doit se limiter à vérifier si l'AIPN s'est tenue dans des limites non critiquables et n'a pas usé de son pouvoir d'appréciation de manière manifestement erronée.”

[6] [\[Linkki\]](#) Asia T-3/96, *Haas v. komissio*, Kok. H. 1998, s. I-A-475 ja II-1395. Johdanto-osan 53 kappaleessa (alkuperäisessä ranskankielisessä versiossa) todetaan seuraavaa: ”Compte tenu toutefois du large pouvoir d'appréciation dont disposent les institutions dans l'évaluation de l'intérêt du service, le contrôle du juge communautaire doit se limiter à la question de savoir si l'institution concernée s'est tenue dans des limites raisonnables et n'a pas usé de son pouvoir d'appréciation de manière manifestement erronée.”

Ks. myös asia T-257/97, *Herold v. komissio, tuomio* 19.9.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-49 ja II-251, 99 kohta).

[7] [\[Linkki\]](#) Asia T-14/03, *Di Marzio v. komissio*, Kok. H. 2004, s. I-A-43 ja II-167, 10 kohta; Asia T-324/04 *F v. komissio* [2007], 169 kohta; Asia T-424/04, *Angelidis v. parlamentti*, Kok. H. 2006, s. I-A-2–323 ja II-A-2–1649, 122 kohta; ja asia T-416/03, *Angelidis v. parlamentti*, tuomio 11.7.2006 (Kok. H. 2006, s. I-A-2–317 ja II-A-2–1607, 117 kohta).

[8] [\[Linkki\]](#) Asia T-58/05, *Centeno Mediavilla ym. v. komissio*, Kok. 2007, s. II-2523. Tuomion 150 §:ssä säädetään seuraavaa: ”Vaikka ennakkotietojen puute on omiaan perustelemaan tehokkaasti yhteisön sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta asianosaisia kohtaan, se ei kuitenkaan sellaisenaan ole omiaan tekemään riidanalaisista päätöksistä lainvastaisia.”

[9] [\[Linkki\]](#) Asia T- 66/05, *Sack v. komissio* , tuomio 11.12.2007, 129 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa; Edellä mainittu asia T- 324/04 *F v. komissio* , 110 kohta; Asia F- 85/06, *Bellantone v. tilintarkastustuomioistuim* , tuomio 9.10.2007, 65 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

[10] [\[Linkki\]](#) Oikeusasiamies huomauttaa, että tämä viivästys ei johdu PMO:sta. Ilmoitettuaan kantelijan pyynnöstä PMO ryhtyi toimenpiteisiin pyynnön käsittelemiseksi viipymättä.